

Kjøbenhavns Posten.

Redigeret af J. P. Grøne.

Udgiven og forlagt af A. P. Liunge.

13de Aarg.

Tirsdagen d. 7. Mai 1839.

N°. 124.

Sendes, ifølge Kongelig allernaadigst Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Nyheds-Post.

Kjøbenhavn, den 7de Mai 1839.

— Ved det iafte afholdte Continuationsmøde af Trykkeselskabsfællesskabets Repræsentantskab foretoges Valg paa en Dirigent (som faldt paa Justitsraad Blechingberg) og paa en Vice-Dirigent (Procurator Christensen). Et Medlem af Skriftcommitteen valgtes Dispatcheur Wesfely; desuden vare allerede ved det forrige Møde udnævnte: Professor Engelstoft, Etatsraad Svindt, Overlærer Olsen, Justitsraad Molbeck og Assessor Jacobsen. Valget af det 7de Medlem af Committeen og de 3de Suppleanter til samme maatte udsættes, fordi Repræsentantskabet (Kjædet endnu 45 Medlemmer befandt sig tilstede) ikke længer var fuldtaligt. Valgene af de 20 Bestyrere med Suppleanter tilendbragtes vel; men, da man først maatte oppebie Underretning om begge Dirigenterne modtage det paa dem i den Egenstaaende Valg, efter som de i saa Fald ikke kunne indtræde i Bestyrelsen (hvortil de ligeledes begge ere valgte), blev det ikke publiceret. Ingen af de endnu tilbagestaaende Propositioner kom under Forhandling. En tredje Samling maa da endnu berammes til Tilendbringelse af dette Repræsentantskabsmøde.

— Auktionen i Høtel d'Angleterre var idag fuldkommen saa raskt besøgt som igaar. Idag solgtes 141 Nummer, som udbragtes til 944 Rbd. Igaar og idag solgtes saaledes tilsammen 288 Nre. for et Totalbeløb af 2,561 Rbd. Auktionen continuerer imorgen (Dnsdag) Kl. 10 med Side 12, Nr. 48 i Cataloget.

— Igaar Aftes lod Hr. Rudolph Wilmers sig første Gang høre offentlig, og retfærdiggjorde ved sin glimrende Udførelse af en Phantasi af Thalberg over Themaet af „Norma“ fuldkommen de Forventninger, den hæderlige Dmtale, der var gaaet forud for ham, havde vakt. Publicum tør altsaa vente sig en ualmindelig Nydelse i den af ham til paa Søndag bebudede Concert. Mindre Dmærksomhed vakte den herved nævnte svenske Sanger Hr. Kobach, der ligeledes i Aftes optraadte imellem Stykkerne, men da en Upasselighed var annonceret, som forhindrede Sangeren fra at udføre den lovede Arie af „den hvide Dame“, saa har denne Dmstandighed formodentlig ogsaa indvirket paa hans Udførelse af de tre smaae Sange, saa at Billighed fordrer at suspendere enhver Dom, indtil han muligens igjen skulde træde op.

— I et foregaaende Nummer af dette Blad have vi omtalt en hertil ankommen italiensk Sanger, Chevalier Ferrer, der kaldet

sig en Elev af Lablache, og der, efter at skulle have været engageret i Paris og nylig at have sunget i Berlin, agter sig til London; men paa Veien dertil har gjort en Afstikker hertil. Vi mindes ikke nogenstunde før at have hørt denne Sangers Navn, og efter hvad vi have erfaret, kunne de Prøver, han her har aflagt paa sit Sangertalent, langtfra ikke kaldes glimrende. Imidlertid maa Hr. Ferrer selv have en anden Mening om sig, eller i det mindste gjerne ville bibringe det Kjøbenhavnske Publicum en saadan, thi i Dags-Adressaafisen læses fra ham følgende Kundgjørelse: „Den nyligen hertil ankomne berømte Sanger Hr. de Ferrer, Ridder, fra Neapel, har igaar aften ladet sig høre i en Concert ved Hofet, og ved at kappes med vore første Sangere, har han fuldkommen retfærdiggjort det Navn, han har erhvervet sig. — Han agter i Overdagen den 11te Mai at give en offentlig Concert i Frimurerlogen, med Understøttelse af Flere, og tør nu sikkert love alle Musikelskere en sand Nydelse ved at høre dette sjældne Talent — Concertens Indhold skal nærmere blive bekendtgjort. — Hr. de Ferrer, som har besøgt alle Europas Hovedstæder, agter herfra at fortsætte sin Reise og besøge alle Lande udenfor Europa.“ Man skulde — hvis man ikke bedre kjendte Hr. Jersmarks Nærværelse — helligen fristes til at troe, at en Spøgefugl havde ladet denne Annonce indrykke i Hr. Ferrers Navn, for at have ham lidt til Bedste.

— Imorgen (Dnsdag den 8 Mai) omtrent Kl. 9½ foretages i Høstet Sagen: Auditeur Liebenberg som befalet Accitor contra Arrestantinden Cathrine Elisabeth Svendsdatter, Indfædder Ole Pedersens Kone af Lilleørlose, der tiltales for Mordbrand og Tyveri. Ved den inden Lands-Doer- samt Hof- og Stads-Retten assagte Dom er tiltalte tilfunden at have forgjort sin Hals og derefter stillet, samt til Kongen bøde 40 Lød Sølv og til Mette Marie Poulsen, Huusmand Lars Larsens straffilte Hustru, ligeledes 40 Lød Sølv, foruden forskjel- lige Erstatningssummer til Beløb 1,295 Rbd. 5 Mk. 10 s Sølv og Sedler. Som Defensor for Høstet møder Advocat Bungen. Vi skulle senere komme tilbage til denne i sin Tid meget omtalte Sag.

— Den til imorgen Aften ansatte Concert i Frue Kirke til Indtægt for det Thorvaldsenske Museum vil, med Hensyn til Kirkens Dphsning paa den tidligere heri Bladet omtalte Maade (ved Korsbelysning fra Choret) først begynde Kl. 9. Det er unegtelig ikke uden sin Interesse at see, hvorledes en saadan fra eet Punct udstrømmende Lysmasse — Korset vil blive besat med circa 1,200 Lamper — vil virke saavel paa de architectoniske For-

hold i selve Kirken, som paa de ædle Thorvaldsenske Skulpturer, hvormed den er smykket; men det forekommer os, at man, ved stedse og bestandig at fremhæve denne Korsbelysning, har ladet det Væsenlige ved Concerten, vi mene naturligviis dens musikalske Bestanddele, i Forhold til hvilke Belysningen dog i alt Fald kun er at ansee som et rigt og smukt Drapperi, træde vel meget i Skyggen. Denne Concert fortjener imidlertid ogsaa fra Indholdets Side al Dpmærksomhed. Efter en Ouverture af Mozart gives et 16stemmig, for fire forskjellige Chor komponeret Sanctus af en ældre italiensk Componist *Venevoli*, hvilket er fremet i den ædleste Stil og af en imponant Virkning. Iste Afdeling ender med Slutnings-Fugaen af Mozarts C. dur-Symphoni. Anden Afdeling bestaaer af en Cantate, komponeret af *Weyse*, og imellem Afdelingerne synges et af *Oehlenschläger* forfattet Digt, til Melodi af *Weyse*, i Antledning af, at den høitidelige Afslutning af Thorvaldsens Schiller-Statue samme Dag finder Sted i Stuttgart. Den vocale Deel af Concerten udføres af vort Theaters Sangerpersonale i Forening med „Musikforeningens“ syngende Medlemmer.

— Ved i ovenstaaende Artikel at have bemærket, at vor *Oehlenschläger* paa en smuk Maade har knyttet den Omstændighed, at Concerten her for Thorvaldsens Museum og Afslutningen af den Thorvaldsenske Statue for Schiller finde Sted paa samme Dag, til at bringe den effektive Digters manes et Hylningsoffer, falder det os i Tanke, at flere af vore Læsere ved denne Leilighed kunde ønske at erfare noget Nærmere om den for hele Lybfland mærkelige Fæst, som imorgen fejres i Stuttgart. „Allg. Zeit.“ indeholder derom, i en Skrivelse fra nysnævnte Stad, følgende ogsaa med Hensyn til det Thorvaldsenske Kunstværk interessante Artikel: „Til Fæsten for Afslutningen af Schillers Statue har man maattet vælge Dagen for hans Dødsdag fordi denne i Kar indtræffer paa Christi-Himmelfartsdag. Piedestallen er i Henseende til Plan, Material og Udførelse et udmærket sjønt Værk. Den bestaaer af de tvende Hovedsteenarter i Schwarzwaldsbjergene: de sem Trin med Hjørnequadertene af rød, jernholdig, meget haard Sandsteen, og Piedestallen selv af vældige Steenblokke af en temmelig glim-merrig, i Kjedfarve nuancerende Granit. Stenens Farvetone vil sikkert harmonere fortræffeligt med Bronzens, saasnart denne først i Luften har tabt sin Metalglans. Støberen har vist havt ganske Ret i at afholde sig fra konstig at patinere Statue, Basrelieffer og Ornamente, eller efterlignende Patinen ved noget Dverstrøg. At det blanke Metal i Begyndelsen gjør et mindre godt Indtryk, kan slet ikke komme i Betragtning, fordi det, ganske overladt til sig selv, anløber meget skjønnere og egalere, og det i en Tid, som efter al Forhaabning kun vil udgjøre en meget lille Brok af det Tidrum i hvilket Mindesmærket vil komme til at bestaae. — Statuen blev i alle Stæder undervejs hilset og ledsaget med Glæde. Stiglmair er selv fulgt med til Stuttgart, for at lede Basrelieffernes Indsættelse og Statuens Opriisning. Denne sidste blev allerede foretaget den 14de Martz, strax efterat den øverste Plads af Piedestallen var lagt. Med at jevne og brotlægge Pladsen vil man først kunne begynde efter Fæstens; men med Forberedelserne til denne er man allerede ivrig beskæftiget. Da der sikkert vil strømme en uhyre Mængde Mennesker sammen fra nære og fjerne Egne, saa bliver det Fæstordnernes Hovedopgave at disponere saaledes over det temmeligt indskrænkede Rum, at det kan optage det størst mulige Antal af Tilskuere. Men saa lidet noget fornuftigt Menneske kan vente strax ved Fæsten at see Statuen bedækket med

ædel Kunstfarve, lige saa lidet tør man blot for Folkets Bequemmeligheds Skyld paa Afslutningsdagen ønske den Plads, hvis midterste Deel indtages af Monumentet, mere rummelig. Thi isølge alle Kjenderes overeensstemmende Dom udgjør samme i alle sine Forhold den mest passende Ramme for Kunstværket. Fæstens Hovedacter ere kortelig angivne at ville blive følgende: efter en af Capelmester *Lindpaintner* komponeret Cantate, foretages Afslutningen under alle Klokkers Ringning. Derpaa holdes en Tale af *Gustav Schwab*, hvorefter fra Foreningens Side Mindesmærket formelig overgives til Stabens Magistrat.“

— *Selsinger*, den 6te Mai. Commandanten paa Kronborg Fæstning, Generalmajor v. *Oblrogge*, Commandeur af Dnrbg. og Dnrbgsm. hensov imorges Kl. 7 efter saa Dages Sygeleie af en heftig Feber. I det Decennium omtrent, hvori den Aføde beklæbte sin nærværende Post, erhvervede han sig ved en høi Grad af Humanitet saavel Garnisonens som Indvaanernes Agtelse og Hengivenhed. (Hels. Avis.)

— (Aalborg Avis). Ved Auktionen over den kongelige Hovedgaard *Dronninggaard* i Bønslyst den 27de s. M. blev af Hr. *Ravn* fra Sjælland gjort det høieste Bud, 40,800 Rbd. Da Statsgjeldsdirectionens efter Auktionen aadnede Bred derimod løb paa 50,000 Rbd., fandt ingen Approbation paa det gjorte Bud Sted.

— Fra *Hobro* blev for nogen Tid siden i „Aalb. Avis“ gjort opmærksom paa, at en Gaardmand ved Navn *Moesbech*, i *Thourup By*, *Simmesteds Sogn*, *Kinds Herred*, *Siborg Amt*, var i Vinterens Løb sporløs forsvunden fra sin Familie og sin Eiendom, og da en Forlovelse imellem hans Datter og en Tjenestekarl, som Konen bifaldt og hvorved disse tillige havde til Siemod, at komme i Besiddelse af Gaarden, ikke skal have stemmet overeens med *Moesbechs* Billie, saa vare de selsomste Røgter og Formodninger om hans Forsvinden komne i Dmleb. I samme Avis berettes nu atter fra *Hobro*, at Søndagen den 28de s. M. er Liget af Boetsmand *Niels Moesbech* blevet fundet i en lille Bugt af *Simmesteds Ka*, $\frac{3}{4}$ Mil fra hans Bopæl af nogle Folk, der fiskede med Baad, paa omtrent en Alens Dybde. Mandens Lig blev bragt til hans Hjem, og ved den næste Morgen foretagne Besigtigelse fandt Lægen, at saavel Mandens Pandekal som Næsebeen vare knuste. *Moesbechs* Kone og Datter, hvilken sidste endnu ikke har fyldt sit 19 Aar, bleve strax underkastede et Forhør, hvorved dog Intet opagedes, men da der er al Sandsynlighed for, at Moder og Datter, selv om de ikke have forøvet Mordet, dog maae være vidende derom, bleve de satte i Forvaring i deres eget Huus. Ved den derpaa om Onsdagen foretagne Deduction af *Moesbechs* Lig maatte Moder og Datter være tilstede, men uden at Forretningen gjorde mindste Virkning paa dem, betragtede de samme toertimod med den største Ligegyldighed. Ved at aftage Hovedhuden fandtes saavel Bag- som Forhovedet knust ved flere stærke Slag af et stumpt Instrument, og at den Døde havde erholdt disse i levende Live overbevistes man om ved det stærkede Blod, ligesom og Haaret var fuldt af Blod. Det er derfor aldeles afgjort, at *Moesbech* er bleven myrdet, og der er al Rimelighed for at Moder og Datter enten have uøvet dette Mord eller været medhjælpende derved. I det næste Dag anstillede Forhør have de vel heller ikke bekendt noget, men Herredsfogden fandt sig dog besejret til at lade dem føre til Kretsen i *Hobro*, hvor man mener, at det vil ikke vare længe inden de gaae til Beskjendelse.